

# РЕШЕНИЕ

№ 18860

гр. София, 03.06.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ:** Маргарита Йорданова  
Димитър Петров

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3347** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. М. К., с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 1, срещу Решение № 747/26.02.2025 г., постановено по НАХД № 17491/2024 г. по описа на СРС, НО, 108 състав. С оспореното решение е потвърден Електронен фиш серия К № 4989285/14.05.2021 г., издаден от СДВР, с който на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600.00 лв. на основание чл.189, ал.4,вр. с чл.182,ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Твърди се, че е изтекла абсолютната давност за административнонаказателно преследване. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски.В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касация - СДВР, чрез пълномощник, в представени по делото писмени бележки оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд- София - град, V касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 14.05.2021 г., в 13.51 часа, в [населено място], по [улица] /бензиностанция „Лук О.“, с посока на движение от ул. „И. Д.-Куклата“ към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, К. М. К., управлява лек автомобил „А. А 4 А.“, с рег. [рег.номер на МПС], със скорост на движение 98 км/ч след приспаднал толеранс от 3%, като е превишил разрешената скорост с 48 км/ч.

Нарушението е установено с разпечатка от техническо средство, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, датата и часа на измерването, мястото и скоростта. На К. М. К., собственик на МПС, е издаден ЕФ серия 4989285/14.05.2021г., с който за нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП и била наложена глоба в размер на 600.00 лв. на основание чл.189, ал.4,вр. с чл.182,ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

За да потвърди ЕФ Районният съд е приел, че същият е издаден от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето и е определен размерът на санкцията.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в административно наказателното производство. Обратно на твърденията в касационната жалба, съдът е отговорил на всички възражения на жалбоподателя, като същите са отхвърлени с убедителни мотиви.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на санкционираното лице е да обори презумптивната доказателствена сила на ЕФ. От събраните в производството пред СРС писмени доказателства не се установяват обстоятелства, противоречащи на посоченото в ЕФ. От СРС са изложени подробни мотиви, които се споделят от настоящия касационен състав и не следва да се преповтарят. Правилни са и изводите на СРС, че санкционираното лице е осъществило от обектива и субективна страна визираното в нормата на чл.21, ал.1 от ЗДвП нарушение. Доказателства, които да оборят тези изводи, не са представени нито в производството пред СРС, нито в настоящото касационно производство. Същото се отнася и по отношение на определения размер на глобата.

С оглед на така изложеното решението на СРС, като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанции на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 747/26.02.2025 г., постановено по НАХД № 17491/2024 г. по описа на СРС, НО, 108 състав.

ОСЪЖДА К. М. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 1, да заплати по сметката на СДВР, сумата в размер на 80.00 лв./осемдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.